

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

2016. gada 3. oktobrī Nr. 1-5/178

Ministru prezidentam
M.Kučinska kungam
Brīvības bulvārī 36
Rīgā, LV-1520

*Par nepilngadīgo ārzemnieku
bez likumisko pārstāvju pavadības
tiesību nodrošināšanu*

2016.gada 12.augustā Tiesībsarga birojā tika saņemts nepilngadīga ārzemnieka iesniegums [...] ar lūgumu nodrošināt pieeju izglītībai laika posmā kamēr viņam ir atļauts uzturēties Latvijas Republikā.

Nepilngadīgais ārzemnieks ieceļoja Latvijas Republikā 2015.gada 3.oktobrī bez likumisko pārstāvju pavadības ar 2015.gada 17.septembrī izdotu Šengenas valstu vienreizējo C kategorijas vīzu, kas bija derīga līdz 2015.gada 28.novembrim. 2015.gada 10.novembrī nepilngadīgais ārzemnieks vērsās Valsts robežsardzē ar pieteikumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Ar 2016.gada 15.februāra Ropažu bāriņtiesas lēmumu nepilngadīgais ārzemnieks tika ievietots audžuģimenē. 2016.gada 4.martā Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk - PMLP) Patvēruma lietu nodaļa pieņēma lēmumu par atteikumu piešķirt nepilngadīgajam ārzemniekam bēgļa un alternatīvo statusu. Minēto lēmumu nepilngadīgais ārzemnieks pārsūdzēja tiesā, kura 2016.gada 11.maijā nolēma noraidīt viņa pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Spriedums ir stājies likumīgā spēkā.

2016.gada 30.jūnijā PMLP izdeva nepilngadīgajam ārzemniekam izbraukšanas rīkojumu, nosakot, ka viņam Eiropas Savienības teritorija jāatstāj līdz 2016.gada 30.jūlijam. 2016.gada 8.augustā PMLP nolēma apturēt izbraukšanas rīkojuma Nr.3652 darbību līdz 2017.gada 20.martam, kad nepilngadīgais ārzemnieks kļūs pilngadīgs.

2016.gada 30.augustā Tiesībsarga birojā tika rīkota starpinstitucionālā sanāksme par iesniegumā minēto jautājumu, kā arī citiem jautājumiem attiecībā uz nepilngadīgo ārzemnieku, kuri ir ieceļojuši Latvijas Republikā bez likumisko pārstāvju pavadības (turpmāk – nepilngadīgie ārzemnieki) tiesību nodrošināšanu.

Sanāksmē piedalījās pārstāvji no Izglītības ministrijas, Labklājības ministrijas, Iekšlietu ministrijas, Vides aizsardzības un reģionālas attīstības ministrijas, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes, Valsts robežsardzes, Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas, Ropažu bāriņtiesas, Vecpiebalgas vidusskolas, kā arī nepilngadīga ārzemnieka audžumāte¹.

Starpinstitucionālās sanāksmēs dalībnieki konstatēja, ka attiecībā uz nepilngadīgo ārzemnieku tiesību nodrošināšanu valstī ir sistēmiskas problēmas, kuras ir nepieciešams steidzami novērst. Tādēļ lūdzu atbildīgajām iestādēm uzlikt par pienākumu novērst turpmāk minētas problēmas un nepilnības normatīvajā regulējumā.

Nepilngadīgo ārzemnieku izmitināšana

Tiesiskajā regulējumā ir nepieciešams noteikt kārtību, kādā valsts sedz izdevumus par nepilngadīgo ārzemnieku, kas Latvijā uzturas nelikumīgi, izmitināšanu, jo esošā situācija nostāda šos bērnus, kā arī ārpusģimenes aprūpes pakalpojumu sniedzējus nelabvēlīgā situācijā.

Nepilngadīgais ārzemnieks, būdams patvēruma meklētājs, tika izmitināts audžuģimenē. Izdevumi par nepilngadīgā ievietošanu audžuģimenē sākotnēji tika segti, pamatojoties uz Patvēruma likumu un 2016.gada 14.jūnija Ministru kabineta noteikumiem Nr.370 “Kārtība, kādā no valsts budžeta līdzekļiem sedz pašvaldības izdevumus par nepilngadīgu patvēruma meklētāju izmitināšanu”.

2016.gada 8.augustā PMLP nolēma apturēt 2016.gada 30.jūnijā izdotā izbraukšanas rīkojuma darbību līdz 2017.gada 20.martam, nosakot pienākumu nepilngadīgajam ārzemniekam pamest Eiropas Savienības teritoriju līdz 2017.gada 20.aprīlim.

Nepilngadīgais ārzemnieks turpina dzīvot audžuģimenē. Taču pašlaik nav tiesiska regulējuma par kārtību, kādā tiek segti izdevumi par nepilngadīgā ārzemnieka izmitināšanu līdz viņa izceļošanas brīdim. Sanāksmes dalībnieki vienojās, ka šādu kārtību ir nepieciešams noteikt, tādēļ aicinu **Labklājības ministriju un Iekšlietu ministriju** līdz 2016.gada 30.decembrim izstrādāt priekšlikumus tiesiskā regulējuma pilnveidei.

Izglītības nodrošināšana

Saskaņā ar Izglītības likuma 3.panta trešo daļu nepilngadīgām trešās valsts valstspiederīgajām vai bezvalstniekam, kurām nav likumīga pamata uzturēties Latvijas Republikā, ir tiesības iegūt pamatizglītību laika posmā, kas noteikts

¹ Uz sanāksmi tika aicināta arī Veselības ministrija, tomēr ministrijas pārstāvis sanāksmē nepiedalījās.

brīvprātīgai izceļošanai, vai laika posmā, uz kādu izraidīšana atlikta, kā arī viņa aizturēšanas laikā.

Bērnu tiesības aizsardzības likuma 11.panta pirmajā otrajā daļā noteikts, ka valsts nodrošina visiem bērniem vienādas tiesības un iespējas iegūt izglītību atbilstoši katra spējām. Šā panta otrā daļa noteic, ka bērnam ir tiesības uz bezmaksas pirmsskolas sagatavošanu, pamata un vidējo izglītību, kā arī arodizglītību.

Sanāksmē tika konstatēta pretruna starp Izglītības likuma 3.panta trešo daļu un Bērnu tiesības aizsardzības likuma 11.panta otro daļu. Proti, Izglītības likuma 3.panta trešā daļa ierobežo nepilngadīgo trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kuriem nav likumīga pamata uzturēties Latvijas Republikā, tiesības uz bezmaksas pirmsskolas sagatavošanu, vidējo izglītību un arodizglītību.

Saskaņā ar Izglītības likuma 3.panta otro daļu patvēruma meklētāja nepilngadīgam bērnam un nepilngadīgam patvēruma meklētājam ir tiesības uz pamatizglītību un vidējo izglītību, kā arī tiesības pēc pilngadības sasniegšanas turpināt iesākto izglītību. Šī norma ierobežo patvēruma meklētāja nepilngadīga bērna un nepilngadīga patvēruma meklētāja, tostarp to, kas ir ieceļojusi valstī bez pavadības, tiesības uz bezmaksas pirmsskolas sagatavošanu un arodizglītību.

Sanāksmē [...] vidusskolas direktore norādīja, ka nepilngadīgais ārzemnieks tika iekļauts 10.klasē tā iemesla dēļ, ka viņš ir beidzis izcelsmes valstī pamatskolu, proti, 6 klases, un viņam būtu bijis veiksmīgāk iekļauties mācību vidē ar saviem vienaudžiem, kas beiguši 9 klases. Skolas direktore norādīja, ka tika veikta nepilngadīgā zināšanu pārbaude, bet mācību sasniegumu vērtēšanas metodoloģija izglītības iestādei nav zināma.

2015.gada 13.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.591 "Kārtība, kādā izglītojamie tiek uzņemti vispārējās izglītības iestādēs un speciālajās pirmsskolas izglītības grupās un atskaitīti no tām, kā arī pārcelti uz nākamo klasi" (turpmāk tekstā – MK noteikumi Nr. 591) 31.2. un 31.4. punkts noteic, ja citas valsts izglītojamais, kurš iepriekš nav ieguvis izglītību Latvijā, ir pieteikts uzņemšanai izglītības iestādē, izglītības iestāde ar direktora rīkojumu izveido izglītojamā mācību sasniegumu vērtēšanas komisiju triju pedagogu sastāvā, lai novērtētu izglītojamā valodu prasmes, apgūto mācību saturu un mācību sasniegumus; uzņem izglītojamo viņa vecumam un vajadzībām atbilstošā klasē, ievērojot iepriekš apgūtā mācību satura pēctecību.

Izglītības nodrošināšana nepilngadīgajiem ārzemniekiem atbilstošu zināšanu līmeņa klasē un paātrinātas iekļaušanas programmas izstrāde valstij ir nepieciešama, lai ievērotu nepilngadīgo izglītojamo, kuri iepriekš nav ieguvuši izglītību Latvijā, tiesības uz izglītību, nodrošinātu iekļaušanos izglītības sistēmā un veicinātu valsts reemigrācijas politikas īstenošanu.

Nemot vērā iepriekš minēto aicinu **Izglītības un zinātnes ministriju** līdz 2016.gada 30.decembrim:

1) grozīt spēkā esošo Izglītības likuma regulējumu, nosakot nepilngadīgajiem trešās valsts valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kuriem nav likumīga pamata uzturēties Latvijas Republikā, tiesības uz bezmaksas pirmsskolas sagatavošanu, vidējo izglītību un arodizglītību; patvēruma meklētāja nepilngadīga

bērna un nepilngadīga patvēruma meklētāja tiesības uz bezmaksas pirmsskolas sagatavošanu un arodizglītību;

2) izstrādāt atbilstošu metodoloģiju citas valsts izglītojamo, kuri iepriekš nav ieguvuši izglītību Latvijā, mācību sasniegumu novērtēšanai un pilnveidot MK noteikumu Nr. 591 31.punktu, nosakot, ka izglītojamā valodas prasmes, apgūtais mācību saturs un mācību sasniegumi tiek novērtēti atbilstoši mācību sasniegumu vērtēšanas metodoloģijai.

Veselības aprūpes nodrošināšana

Sanāksmē nepilngadīgā ārzemnieka audžuģimene vērsa atbildīgo ministriju uzmanību uz to, ka nepilngadīgajam ārzemniekam nav iespējams nodrošināt veselības aprūpi, jo viņam nav piešķirts personas kods, kas ļautu pieteikt vizīti pie ģimenes ārsta, saņemt nosūtījumu pie speciālistiem un veikt medicīniska rakstura izmeklējumus. Audžuģimene norādīja, ka viņi nevar un viņiem nevajadzētu apmaksāt medicīnas pakalpojums no personīgajiem līdzekļiem, bet valsts atbalsts šo izdevumu segšanai audžuģimenei nav paredzēts.

Bāriņtiesas pārstāve vērsa uzmanību uz to, ka līdzīgs sistēmisks izvērtējums par veselības aprūpes nodrošinājumu un izdevumu segšanu būtu nepieciešams arī attiecībā uz gadījumiem, ja nepilngadīgais ārzemnieks būtu ievietots nevis audžuģimenē, bet bērnu aprūpes iestādē vai pie aizbildņa.

Apvienoto Nāciju Organizācijas Bērnu tiesību konvencijas (turpmāk – Konvencija) 24.pants uzliek par pienākumu valstij atzīt ikviena bērna tiesības uz visaugstvērtīgāko pieejamo veselības standartu un tiesības izmantot ārstniecības un rehabilitācijas pakalpojumus. Valstij jācenšas nodrošināt, lai nevienam bērnam netiktu atņemtas tiesības uz veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību. Saskaņā ar Konvencijas 24.panta otro daļu Latvijai jācenšas panākt tiesību pilnīgu īstenošanu un jāveic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu nepieciešamās medicīniskās palīdzības sniegšanu un visu bērnu veselības aprūpi, īpaši pievēršot uzmanību primārās veselības aprūpes attīstībai.

2008.gada 16.decembra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, (turpmāk – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK) 14.panta pirmā daļa noteic, ka dalībvalstis, izņemot 16. un 17. pantā minēto situāciju, nodrošina, ka attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem laika posmā, kas saskaņā ar 7. pantu noteikts brīvprātīgai izceļošanai, un laika posmā, uz kādu izraidīšana atlikta saskaņā ar 9. pantu, pēc iespējas ņem vērā šādus principus:

- a) uztur ģimenes vienotību ar tiem ģimenes locekļiem, kas uzturas to teritorijā;
- b) nodrošina neatliekamo veselības aprūpi un slimību primāro ārstēšanu;
- c) nepilngadīgajiem nodrošina piekļuvi pamatizglītības sistēmai atkarībā no viņu uzturēšanās ilguma;
- d) ņem vērā mazāk aizsargātu personu īpašās vajadzības.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 11.panta otrās daļas 8.punktu nepilngadīgajam ārzemniekam kā patvēruma meklētājam līdz patvēruma

procedūras beigām bija garantētas tiesības saņemt neatliekamo medicīnisko palīdzību, primāro veselības aprūpi, ambulatoro un stacionāro psihiatrisko palīdzību nopietnu garīgās veselības traucējumu gadījumā, kā arī visu medicīnisko palīdzību, kuras nesniegšana varētu radīt apdraudējumu bērna attīstībai un veselībai.

Imigrācijas likuma 4. un 12.pants nosaka, ka ārzemnieks ir tiesīgs ieceļot un uzturēties Latvijas Republikā, ja viņam ir derīga veselības apdrošināšanas polise.

Ārstniecības likuma 17.pantā noteikts, ka Ministru kabineta noteiktajā kārtībā ārstniecības pakalpojumus no valsts pamatbudžeta un pakalpojumu saņēmēju līdzekļiem sniedz tikai Latvijas pilsoņiem, Latvijas nepilsoņiem, Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomikas zonas valstu un Šveices Konfederācijas pilsoņiem, kuri uzturas Latvijā sakarā ar nodarbinātību vai kā pašnodarbinātas personas, kā arī viņu ģimenes locekļiem, ārzemniekiem, kuriem ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja Latvijā, bēgļiem un personām, kurām piešķirts alternatīvais statuss un aizturētajām, apcietinātajām un ar brīvības atņemšanu notiesātajām personām.

Tas nozīmē, ka ārzemniekiem, kas valstī uzturas nelikumīgi, ir obligāti nodrošināma tikai neatliekamā palīdzība. Tādējādi ārstniecības pakalpojumus nepilngadīgie ārzemnieki var saņemt tikai par maksu, izņemot gadījumus, ja viņi ir aizturēti.

Aizturēšanas gadījumā saskaņā ar Imigrācijas likuma 59.panta pirmo un trešo daļu garantēto veselības aprūpes pakalpojumu apjomu un saņemšanas kārtību nosaka 2016.gada 23.augusta Ministru kabineta noteikumi Nr.566 “Noteikumi par izmitināšanas centrā ievietotajam aizturētajam ārzemniekam garantēto veselības aprūpes pakalpojumu apjomu un to saņemšanas kārtību”. Taču nepilngadīgo ārzemnieku brīvības ierobežošana ir pieļaujama tikai ārkārtas gadījumos, proti, var tikt piemērota tikai kā galējais līdzeklis un uz īsāko atbilstošu laikposmu.

Tātad, ievērojot uzņemtās starptautiskās saistības un bērna vislabākās intereses, valstij ir nepieciešams steidzami pilnveidot normatīvo regulējumu, lai nodrošinātu atbilstošu medicīnisko aprūpi nepilngadīgajiem ārzemniekiem.

Aicinu **Veselības ministriju** līdz 2016.gada 30.decembrim izstrādāt priekšlikumus tiesiskā regulējuma pilnveidei, lai nepilngadīgajiem ārzemniekiem līdz viņu izceļošanai uz izcelsmes valsti tiktu nodrošināta medicīniskā palīdzība, kas nav mazāka par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK 14.pantā un Patvēruma likuma 11.panta otrās daļas 8.punktā noteikto.

Nepilngadīgo ārzemnieku ģimenes locekļu meklēšana

Imigrācijas likuma 7.pants noteic, ka to nepilngadīgo ārzemnieku ieceļošanas un uzturēšanās kārtību, kuri ieceļo un uzturas Latvijas Republikā bez vecāku vai aizbildņu pavadības, nosaka Ministru kabinets.

2003.gada 16.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.707 “Kārtība, kādā Latvijas Republikā ieceļo un uzturas nepilngadīgi ārzemnieki bez vecāku vai aizbildņu pavadības” (turpmāk – MK noteikumi Nr.707) 8. un 9.punktā noteikts, ka, ja Latvijas Republikas valsts robežu vēlas šķērsot nepilngadīgs ārzemnieks,

kura identitāte nav zināma, Valsts robežsardzes amatpersona nekavējoties sāk noskaidrot nepilngadīgā ārzemnieka identitāti. Ja nepilngadīgā identitāte ir zināma, Valsts robežsardzes amatpersona, lai šo nepilngadīgo ārzemnieku nosūtītu uz attiecīgo valsti, nekavējoties sazinās ar to kompetento iestādi, kura atrodas nepilngadīgā ārzemnieka pilsonības valstī, mītnes valstī vai valstī, kurā dzīvo viņa radnieki, vai valstī, kura ir gatava uzņemt šo nepilngadīgo ārzemnieku un kura viņam var nodrošināt atbilstošu uzņemšanu un aprūpi. Tātad MK noteikumi Nr.707 noteic nepilngadīgo ārzemnieku identificēšanas pienākumu un kārtību, bet neregulē, kam un kādā termiņā būtu jāuzsāk meklēt nepilngadīgā ārzemnieka ģimenes locekļus.

Izvērtējot Imigrācijas likuma 50.⁸ un 57.pantu, jāsecina, ka pirmreizējo aizturētā identitātes noskaidrošanu veic Valsts robežsardze, kas arī noskaidro visu iespējamo informāciju par nepilngadīgā ārzemnieka ģimenes locekļiem. PMLP un Valsts robežsardzei, konstatējot nepilngadīgu ārzemnieku, ir nekavējoties jāinformē Valsts policija un bāriņtiesa un jārikojas tā, lai nodrošinātu bērna tiesības un intereses visā izraidīšanas procesā saskaņā ar bērnu tiesību aizsardzību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem. Turklāt, nodrošinot izbaukšanas rīkojuma izpildi vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu izpildi, Valsts robežsardzei ir pienākums nodot nepilngadīgo ārzemnieku ģimenes loceklim, vecāku likumiskajam pārstāvim, pārstāvim, kas uzrauga bērnu tiesību ievērošanu konkrētajā valstī, vai iestādes pārstāvim, kas nodrošina bērna ievietošanu piemērotā uzņemšanas iestādē. Tomēr Imigrācijas likumā nav skaidri noteikts pienākums Valsts robežsardzei vai bāriņtiesai uzsākt meklēt nepilngadīgā ārzemnieka ģimenes locekļus.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 7.panta pirmās daļas 3.punktu nepilngadīgā patvēruma meklētāja identifikāciju un valstspiederību noskaidro Valsts robežsardze.

Patvēruma likuma V nodaļas regulējums neparedz PMLP pēc pirmreizējās intervijas uzsākt nepilngadīgā ārzemnieka vecāku meklēšanu.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 74.panta otrajā daļā ir noteikts, ka bāriņtiesa kopā ar pašvaldības sociālo dienestu un imigrācijas iestādēm veic pasākumus, lai sameklētu bērna vecākus un noskaidrotu, kādas viņam ir iespējas atgriezties ģimenē. Tas nozīmē, ka nepilngadīgā ārzemnieka vecākus valsts uzsāk meklēt tikai pēc tam, kad ir izlemts jautājums par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu nepilngadīgajam ārzemniekam.

Konvencijas 22.panta otrā daļa nosaka, ka dalībvalstis pēc saviem ieskatiem sekmē pūliņus, ko Apvienoto Nāciju Organizācija un citas kompetentas starptautiskas vai nevalstiskas organizācijas, kas sadarbojas ar Apvienoto Nāciju Organizāciju, veltī šāda bērna aizsardzībai un palīdzības sniegšanai viņam, kā arī jebkura bērna bēgļa vecāku vai citu ģimenes locekļu meklēšanai, lai saņemtu nepieciešamo informāciju, kas ļautu bērnam atkal apvienoties ar savu ģimeni. Ja vecākus vai citus ģimenes locekļus nav iespējams atrast, bērnam saskaņā ar šo konvenciju tiek sniegta tāda pati aizsardzība kā jebkuram citam bērnam, kas kāda iemesla dēļ pastāvīgi vai uz laiku ir šķirts no ģimenes.

Konvencijas preambulā ir noteikts, ka bērniem, lai viņi varētu pilnīgi un harmoniski attīstīties kā personības, jāaug ģimenē, laimes, mīlestības un sapratnes gaisotnē.

Nepilngadīgais ārzemnieks var ieceļot un uzturēties valstī gan patvēruma procedūras ietvaros, gan saskaņā ar Imigrācijas likumu, un neatkarīgi no ieceļošanas mērķa – patvēruma procedūra vai nelikumīga ieceļošana Imigrācijas likuma izpratnē – valstij ir jāveic visi pasākumi, lai iespēju robežās ātrāk identificētu bērna vecākus vai tuvākos radniekus ģimenes apvienošanās nolūkā.

Par nepilngadīgā ārzemnieka ģimenes locekļu meklēšanu ir atbildīgas bāriņtiesa un Valsts robežsardze. Taču, atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam jāsecina, ka nav skaidri noteikts, kura institūcija un kad uzsāk nekavējošu nepilngadīgā ārzemnieka ģimenes locekļu meklēšanu.

Papildus norādu, ka starp atbildīgajām institūcijām (PMLP, Valsts robežsardzi, ĀM Konsulāro dienestu, Valsts policiju, bāriņtiesu) jābūt koordinētai informācijas apmaiņai, kas veicinātu ātrāku nepilngadīgā ārzemnieka ģimenes locekļu meklēšanu.

Turklāt sanāksmē tika konstatēts, ka bāriņtiesām trūkst iemaņas nepilngadīgo ārzemnieku ģimenes locekļu meklēšanā starptautiskajā līmenī. Lai nodrošinātu bērna vislabāko interešu ievērošanu un veicinātu ātrāku nepilngadīgo ārzemnieku atgriešanu ģimenē, atbildīgajās iestādēs jābūt apmācītiem speciālistiem, kas pārziņa, kā šāda meklēšana ir veicama. Ir nepieciešams izveidot labu sadarbību ar Ārlietu ministriju, PMLP, nevalstiskajām un starptautiskajām organizācijām (piemēram, Interpolu, Starptautisko Migrācijas organizāciju (IOM), Starptautiskā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness organizāciju), lai veicinātu ātrāku nepilngadīgo ārzemnieku atgriešanu ģimenē.

Ņemot vērā iepriekš minēto, aicinu **Iekšlietu ministriju** līdz 2016.gada 30.decembrim sniegt priekšlikumus normatīvā regulējuma – Imigrācijas likuma un Patvēruma likuma – pilnveidei, un izvērtēt nepieciešamību noteikt, kura institūcija un kad sāk nepilngadīgā ārzemnieka ģimenes locekļu meklēšanu, kā arī kādā veidā atbildīgās iestādes par nepilngadīgā ārzemnieka vecāku, piederīgo meklēšanu sadarbojas ar pārējām institūcijām, kas kontrolē, uzrauga un pārstāv nepilngadīgos ārzemniekus šajā jautājumā. Savukārt **Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcija** tiek aicināta līdz 2016.gada 30.decembrim izstrādāt un sniegt bāriņtiesām metodisko palīdzību attiecībā uz nepilngadīgo ārzemnieku ģimenes locekļu meklēšanu.

Tiesībsargs

J.Jansons